

Environmental Journal

Volume 8 | Issue 31

Article 13

2004-07-01

สร้างโลกสวย

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

 Part of the Environmental Sciences Commons

Recommended Citation

(2004) "สร้างโลกสวย," *Environmental Journal*: Vol. 8: Iss. 31, Article 13.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol8/iss31/13>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

สารอีอีม ดับ สิ่งแวดล้อม

จากการวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่าสารอีอีม หรือน้ำสกัดชีวภาพ หรือเรียกว่าก็อย่างหนึ่งว่าขยะห้อง ที่สกัดจากขยะอินทรีย์ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการสกัดและการใช้น้ำสกัดชีวภาพในสิ่งแวดล้อม เช่น ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ต่อดินและแหล่งน้ำ เมื่อนำมาใช้ทางเกษตรกรรม รวมทั้งผลกระทบต่อแหล่งน้ำเมื่อใช้บ้านน้ำเสีย

การสกัดสารอีอีม จะนำขยะย่อยสลายประเทศาอินทรีย์จากพืชและสัตว์มาใช้คูลกับกากน้ำตาล จากนั้นนำไปหมักในสภาพไฟอากาศประมาณ 7 - 10 วัน แล้วนำไปใช้เป็นตัวเร่งการย่อยสลายในกระบวนการหมักปุ๋ย การผงกลบขยะมูลฝอยทำความสะอาดสุขภัณฑ์ บำบัดน้ำเสีย ให้เป็นสารควบคุมกลิ่นปรับปรุงดินก่อนการเพาะปลูก ป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืชปัจจุบันนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

ผลการศึกษาวิจัยในห้องปฏิบัติการและประเมินประสิทธิภาพผลกระทบระยะยาว เขตพื้นที่กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง ด้านเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะส่งผลดีต่อดินเพาะปลูก แต่การนำไปใช้กับพืชควรทำให้เจือจากก้นน้ำในสวนที่เหมาะสมกับพืชแต่ละชนิดก่อน สำหรับโลหะหนักในดินที่เติมน้ำสกัดชีวภาพ เช่น ทองแดง สังกะสี ซึ่งมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานมาก การชำระล้างของโลหะหนักในดินไปสู่แหล่งน้ำใกล้เคียงจะมีค่าต่ำกว่ามาตรฐาน จึงไม่ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำ สำหรับการนำไปใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชสามารถใช้กับพืชผัก ผลไม้ และพืชไร่ โดยใช้สมุนไพรที่มีกลิ่นอุ่น เช่น สะเดา ตะไคร้ ในส่วนผลกระทบด้านความปลอดภัยต่อสุขภาพ ในกระบวนการสกัดของชุมชนต่างๆ จะมีสภาพที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ แต่ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับการปนเปื้อนเข้าสู่ร่างกายของเชื้อโรคจากวัตถุดิบที่อาจมุด

นับเป็นนิมิตหมายที่ดีในการสกัดน้ำสีภูมิมาใช้ เพราะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่นการเกษตร ช่วยป้องกันกำจัดศัตรูพืชและปลอดภัยต่อสุขภาพ ซึ่งผลการศึกษาสารอีอีม หรือน้ำสกัดชีวภาพไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

กําชเอ็นจีวี ทางเลือกใหม่สำหรับรถยนต์ปลอกลมพิษ

แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามของไทยที่มีอยู่ทั่วทุกภูมิภาค มักมีคนนิยมแวะมาท่องเที่ยวและพักผ่อนอยู่เป็นประจำ เมื่อมีคนมาเที่ยวมากขึ้นทำให้มีขยะประเภทต่างๆ มากขึ้นตามไปด้วย

หากไม่ช่วยกันนำขยะไปทิ้งให้ถูกที่ ขยะเหล่านี้จะสร้างปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อมตามมา

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงพิจารณาควบคุมลดปริมาณขยะจากบริภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก แก้ว อลูมิเนียม เข้าไปในอุทยานแห่งชาติและเขตอุทยานสัตว์ป่าทุกแห่ง เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสัตว์ป่า ลดป้องกันไม่ให้ระบบนิเวศในอุทยานแห่งชาติได้รับความเสียหาย ลดความรุนแรงของสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลาย ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 มาตรา 16 (18)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ออกประกาศให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวที่จะเข้าไปเที่ยวในเขตพื้นที่ควบคุมพิเศษ ต้องแจ้งจำนวนบริภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก แก้ว อลูมิเนียม และวัสดุที่มีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกประเภท ให้เจ้าหน้าที่ทราบ ณ จุดตรวจสอบนักท่องเที่ยวที่ไม่นำบรรจุภัณฑ์ออกจากทั้งในที่ที่เตรียมไว้ถือว่ามีความผิดฐานทั้งขยะมูลฝอยในอุทยานแห่งชาติ ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

กําชเอ็นจีวี ทางเลือกใหม่สำหรับรถยนต์ปลอกลมพิษ

หลายประเทศได้ยินชื่อ กําชเอ็นจีวี แต่ยังไม่รู้ว่าแท้จริงคืออะไร กําชเอ็นจีวี (NGV) ย่อมาจากคำว่า Natural Gas for Vehicles แปลเป็นไทยก็คือ กําชธรรมชาติที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในยานยนต์ โดยกําชเอ็นจีวี มีส่วนประกอบหลัก ได้แก่ กําชมีเทน ซึ่งมีคุณสมบัติเบากว่าอากาศ ส่วนใหญ่จะมีการใช้งานอยู่ในสภาพเป็นกําชที่ถูกอัดจนมีความดัน 3,000 บอนด์ ต่อตารางนิ้ว จากนั้นกําชเก็บไว้ในถังที่มีความแข็งแรงทนทานสูงเป็นพิเศษ บางครั้งจึงเรียกกําชว่า CNG (Compressed Natural Gas) หรือ กําชธรรมชาติอัด

กําชเอ็นจีวี ไม่ใช่ของใหม่การนำกําชธรรมชาติมาเป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มีมากกว่า 80 ปีแล้ว โดยประเทศที่เป็นผู้เริ่มบุกเบิกการผลิตกําชธรรมชาติขึ้นเป็นประเทศแรก คือ อิตาลี สำหรับประเทศไทยได้เริ่มมีการนำกําช เอ็นจีวี มาใช้ครั้งแรกกับรถโดยสารประจำทางของ ขสมก. จำนวน 82 คัน เมื่อปี 2536 ต่อจากนั้นก็เริ่มนำมาใช้กับรถแท็กซี่ต่อ เมื่อปี 2543 ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนรถแท็กซี่ที่ใช้กําชธรรมชาติ เอ็นจีวี ประมาณ 1,100 คัน

ปัจจุบัน ปตท. ได้จัดทำแผนการเร่งขยายจำนวนสถานบริการกําชเอ็นจีวี ในเขตกรุงเทพฯ และตามแนวท่อส่งกําช โดย

มีเป้าหมายปีละประมาณ 20 สถานี และภายในปี 2551 จะมีสถานีบริการก๊าซทั้งหมดจำนวน 120 สถานี สำนักงานรถเร็นจีวี จากแผนกรวยขยายสถานีบริการก๊าซเร็นจีวีขึ้นด้าน ปตท. คาดว่าจะเพียงพอสำหรับให้บริการรถเร็นจีวี ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยมีเป้าหมายการขยายจำนวนรถเร็นจีวี ในเขตกรุงเทพฯ และพื้นที่ต่างๆ ประมาณ 45,000 คัน ภายในปี 2551 สำนเรื่องสถานีการให้บริการ ปตท. ได้ดำเนินการเปิดสถานีบริการก๊าซเร็นจีวี แล้วจำนวน 8 สถานี

สำหรับประโยชน์ของก๊าซเร็นจีวีนั้น เนื่องจากผลิตขึ้นจากก๊าซธรรมชาติ ดังนั้นสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากการหุงหรือเผาต้องไม่ทำร้ายธรรมชาติด้วยกันเอง ไม่ว่าจะเป็นการซ่อมลดปัญหา มลพิษทางอากาศ ไม่ก่อให้เกิดควันดำ หรือสารพิษที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน อีกทั้งยังสามารถช่วยลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศ โดยลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นการสงวนเงินตราต่างประเทศได้มากที่เดียว เนื่องจากก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงที่ผลิตได้ในประเทศไทย

งานวิจัยที่ป้าช่ายเล่นช่วยเพิ่มจำนวนปลาในแนวปะการัง

ผลงานการวิจัยล่าสุดที่ตีพิมพ์ในวารสาร “เนเจอร์” พบว่า มีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างป้าโภกและการที่สมบูรณ์กับการขยายพันธุ์ของปลาในแนวปะการังที่อยู่ใกล้เคียง จากการ

ศึกษาพบว่าปริมาณปลากรันท์แบบน้ำเงินบริเวณแนวปะการังที่ใกล้กับป้าโภกมีจำนวนมากขึ้นถึง 26 เท่า เมื่อเทียบกับปริมาณปลากรันท์แบบน้ำเงินในแนวปะการังโดยเดียวที่ห่างไกลจากป้าโภก

ดร.พีเตอร์ มัมบี นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยเอดิเซเตอร์ ในอังกฤษ หัวหน้าโครงการวิจัย ระบุว่า การวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงอย่างชัดเจนระหว่างป้าโภกและการกันปะการังในแนวปะการัง แม้จะเป็นปลาที่พบร่องรอยโดยทั่วไปก็ตาม การปกป้องป้าช่ายเลน ที่อยู่ใกล้ๆ กับแนวปะการัง จะให้ผลที่สมบูรณ์กว่าการคุ้มครองแนวปะการังเพียงอย่างเดียว

การวิจัยครั้งนี้วัดปริมาณปลาในแนวปะการัง 164 ชนิด รวมทั้งปลาที่รู้จักกันดี ได้แก่ ปลาสแนปเบอร์ ปลากรกแก้ว และปลากรันท์ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนปลาที่มีค่าทางเศรษฐกิจมากกว่า 2 เท่าในถิ่นอาศัยที่ เชื่อมโยงถึงป้าโภกและการปลูกและแลนดิก คือ ปลานกแก้วสีรุ้ง หายไปในบางพื้นที่ที่ป้าโภกกำกับทำลาย ในส่วนของเมืองริบบิฟลัม ป้าช่ายเลนถูกทำลายในระดับที่รวดเร็วกว่าป้าฟันเขตร้อน และกว่า 35% ของป้าช่ายเลนทั่วโลกถูกทำลายไป ทั้งๆ ที่ป้าช่ายเลนเป็นแนวกำบังลดความรุนแรงของพายุ ช่วยรองรับมลพิษ เป็นแหล่งอาหารของสัตว์น้ำวัยอ่อน

30 ปี สถาบันสหศึกษา พัฒนางานวิจัยเพื่อต่อสางสัมภาระต่อไป